

Szent Ágoston püspök

A szentegyház ünnepeiről

Azok ülik meg helyesen a szentegyház ünnepeit, akik magukat a Szentegyház fiainak ismerik. Mert ő minden hívőknek anyja, aki a haláltól születetteket újjászüli az üdvösségre. Meghívását ugyan a zsinagóga után nyerte, de már a zsinagóga előtt megígértetett, mert már az első emberben előképezve volt. Amint ugyanis Ádám oldalából formáltatott Éva, úgy a Krisztus testéből és sebéből megváltván nőtt ki az Egyház. Ő őriztetett meg a vízözön vizei között, midőn a bárka a hullámok színén maradt, s előre jelezte ezzel a kereszt jótéteményét és a keresztség misztériumát. Őt hirdette előre a meddő és reményét vesztett Sára, midőn öregségében egyetlen magzatával megfogant: mert az Egyház az ő egyszülöttét, vagyis az Istennek legkedvesebb népet akkor szülte meg, amikor a világ már megvénült. Ő az a királynő, akiről az Úrnak mondatik: „A királyné jobb kezed felől állott aranyas ruházatban, környülvétetvén sokszínű ékességgel” (Ps 44,10), vagyis a különféle erények drága ékességével. „A déli királyné eljött a földnek utolsó hatáiról a Salamon bölcsességét hallgatni.” (Mt 12,42; L 11,31) Eljött az Egyház az ő Megváltójához és Tanítójához, hogy a tévelygés oktalansága után elnyerje az igaz tanítást. Őröla, amint hallottuk, bővebben szól a Királyok könyve. „És bemenvén a királyné Jeruzsálembe nagy kíséző sereggel és gazdagságokkal, és fűszerszámot és véghe-tetlen sok aranyat és drágaköveket hozó tevékkel, Salamon királyhoz jöve, és megmonda néki mind, amik szívében valának.” (3Rg 10,2) Tehát e királyné előképében az Egyház jött el a pogányok közül és a föld hatáiról, véget vetvén kívánczóságainak s a földi bűnöknek, hogy hallja Salamon, vagyis a békes-ségszerző férfiú, a mi Urunk, Jézus Krisztus bölcsességét, aki a kettőt egygé teszi, föloldván az ellenségeskedést az Isten és az ember között saját testében. Eljött tehát az előbb mondott királyné Jeruzsálembe nagy kíséző sereggel, vagyis nemcsak a zsidók egyetlen népével, amiképpen annak előtte a zsinagógában csak zsidók voltak, hanem az egész világ népeivel és különféle nemzetségeivel. Eljött tehát, a Krisztushoz méltó ajándékokat hozván, aranyat és drágaköveket, és úgy, hogy ezeket tevék hozták, vagyis olyanok, akik a pogány népből érkeztek, amely korábban a bűnök rútságától ormótlan volt és a gonosztettek súlyától görnyedt és a vétkek hitványságától csúf. Mintegy ezekkel az ajándékokkal vonul be e királyné Krisztushoz, a békes-ségszerző királyhoz, hozván a hit tisztaságának aranyát, drága tömjéneket és az erkölcsök drágaköveinek ragyogását, tudniillik az erények díszeit és jelvényeit. „És megmonda neki mind, amik szívében valának”, vagyis megnyitotta neki az ő szívét, föltárta neki az ő lelkiismeretének rejtekét, korábban elkövetett dolgainak meggyónásában és megbánásában.

Ford. Földváry Miklós